

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 339/2026
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.44/25 од 08.08.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.544/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.44/25 од 08.08.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.544/25 од 08.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.44/25 од 08.08.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.544/25 од 08.12.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног и заједничке жалбе родитеља окривљеног, преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К.44/25 од 08.08.2025. године, па је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и десет месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета. У осталом делу жалба браниоца окривљеног и заједничка жалба родитеља окривљеног, а жалба ВЈТ у Нишу у целисти, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Окривљени је обавезан да Апелационом суду у Нишу плати трошкове другостепеног поступка.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Саша Кнежевић је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, повреде одредбе члана 441. став 1. и 440. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеном изрекне блажу казну.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона образлаже тако што суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП наводећи да је одлуком о кривичној санкцији повређен члан 54. КЗ јер суд није ценио околност да се ради о неосуђиваном лицу коме је изрекао казну затвора, што није правило, а уместо тога је требало да примени блажу санкцију – новчану казну, условну осуду, казну кућног затвора.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и повреду одредбе 440. став 1. ЗКП односно указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и

повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, јер суд није ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног и то држање окривљеног током поступка, коректан приступ и сарадњу, као и да је приликом давања одбране окривљени потврдио да је предметну дрогу држао за сопствену употребу.

Поред наведеног бранилац окривљеног наводи и да суд није дао исправно и логично образложење у погледу свих спорних околности, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је повређен члан 40. Устава Републике Србије, а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Кнежевића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић